

Arrest

nr. 205 781 van 22 juni 2018
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. JESPERS
Broederminstraat 38
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN, IXde KAMER

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 23 februari 2015 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 8 januari 2015 waarbij een aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie niet in aanmerking wordt genomen.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 25 februari 2015 met referentienummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 mei 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 juni 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOVIC.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat R. JESPERS en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, geboren te Istanbul in 1972.

1.2. Op 19 april 2001 wordt een administratief verslag vreemdelingencontrole opgesteld waaruit blijkt dat verzoeker op de Eurostar was aangetroffen zonder geldig document. Hij werd opgesloten te Vottem.

1.3. Op 24 april 2001 dient verzoeker een asielaanvraag in.

1.4. Op 8 februari 2001 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26bis). Verzoeker stelt beroep in tegen voornoemde beslissing.

1.5. Op 29 augustus 2001 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot niet-erkenning als vluchteling. Op 12 september 2001 stelt verzoeker tegen deze beslissing een beroep in bij de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen.

1.6. Op 22 februari 2002 weigert de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen aan verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen.

1.7. Op 3 februari 2002 wordt ten aanzien van verzoeker de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten genomen.

1.8. Via een op 30 april 2002 gedateerd schrijven dient verzoeker, op grond van het toenmalige artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), een aanvraag in om machtiging tot verblijf.

1.9. Op 19 mei 2009 verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk en neemt hij de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissingen worden op 9 juni 2009 aan verzoeker betekend.

1.10. Via een op 9 september 2009 gedateerd schrijven dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

1.11. Op 15 oktober 2009 wordt een beslissing tot niet-inoverwegingname genomen.

1.12. Via een op 29 oktober 2009 gedateerd schrijven dient verzoeker nogmaals een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

1.13. Op 10 oktober 2013 wordt verzoeker bij verstek veroordeeld door de politierechtbank te Luik wegens het besturen van een motorvoertuig, zonder houder te zijn van een rijbewijs.

1.14. Op 13 januari 2014 verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de aanvraag om machtiging tot verblijf van 29 oktober 2009 onontvankelijk en neemt hij de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Tegen deze beslissingen, die op 22 januari 2014 worden betekend, stelt verzoeker beroep in. Deze zaak is bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) gekend onder nr. 147 799.

1.15. Op 30 juli 2014 neemt de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing tot het opleggen van een inreisverbod met een geldigheidsduur van drie jaar (bijlage 13sexies) en de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Beide beslissingen worden op dezelfde dag aan verzoeker betekend.

1.16. Verzoeker wordt op 30 juli 2014 overgebracht naar het centrum te Vottem.

1.17. Verzoeker treedt in het huwelijk met mevrouw H.K. op 8 augustus 2014.

1.18. Op 11 augustus 2014 dient verzoeker, in de hoedanigheid van echtgenoot van mevrouw H.K., een aanvraag in tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie.

1.19. Op 8 oktober 2014 wordt verzoeker in vrijheid gesteld.

1.20. Op 8 januari 2015 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging dat verzoekers aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie niet in aanmerking kan worden genomen. Deze beslissing wordt op 27 januari 2015 aan verzoeker betekend.

Dit is de bestreden beslissing.

1.21. Op 31 juli 2017 dient verzoeker, in de hoedanigheid van echtgenoot van mevrouw H.K., een nieuwe aanvraag in tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie.

1.22. Op 25 januari 2018 wordt door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden genomen. Deze beslissing wordt op 30 januari 2018 aan verzoeker betekend.

1.23. Verzoeker stelt tegen de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 25 januari 2018 waarbij zijn verblijfsaanvraag wordt geweigerd een beroep in bij de Raad. Dit beroep is bij de Raad gekend onder nr. 217 561.

2. Over de ontvankelijkheid

De Raad merkt ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (cf. RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037).

Er dient te worden benadrukt dat het belang moet voorhanden zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep als op het tijdstip dat de Raad uitspraak doet over het beroep (cf. RvS 16 januari 2006, nr. 153.761).

Opdat verzoeker een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat hij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Verzoeker moet, wanneer zijn belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, daarover een standpunt innemen en zijn belang aantonen (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810). Wanneer er twijfel rijst omtrent zijn belang, komt het dan ook aan verzoeker toe om aan de Raad alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat hij in de concrete omstandigheden van de zaak een belang heeft bij de nietigverklaring (cf. RvS 7 januari 2015, nr. 229.752).

Ter terechtzitting wordt erop gewezen dat verzoeker op 31 juli 2017, in functie van zijn echtgenote, een tweede en dus recentere aanvraag heeft ingediend tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie. Er wordt geduid dat de tweede aanvraag steunt op actuelere stukken en dat deze aanvraag ten gronde werd behandeld en dus niet blijkt dat verzoeker nog een belang heeft bij de vernietiging van een beslissing waarbij verweerder weigerde om een eerdere aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie inhoudelijk te onderzoeken.

Verzoekers raadsman stelt in eerste instantie dat verzoeker een "*princiepief*" belang heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissing, aangezien deze beslissing, gelet op een arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie, niet correct is.

Door louter uiteen te zetten dat hij van oordeel is dat de bestreden beslissing door een onwettigheid is aangetast toont verzoekers raadsman evenwel niet aan dat de eventuele vernietiging van deze beslissing verzoeker nog effectief tot voordeel kan strekken.

Verzoekers raadsman stelt, nadat hem nogmaals uitdrukkelijk is gevraagd nader toe te lichten welk voordeel de vernietiging van de bestreden beslissing verzoeker kan opleveren, dat verzoeker slechts een belang heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissing indien het beroep dat hij instelde tegen

de beslissing die werd genomen inzake zijn tweede aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, gekend onder nr. 217 561 wordt verworpen.

De Raad stelt vast dat verzoekers raadsman, ook met deze uiteenzetting, niet in concreto aantoont dat de vernietiging van de in casu bestreden beslissing hem nog enig voordeel kan opleveren. Indien het beroep dat verzoeker instelde tegen een tweede aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie wordt verworpen doet dit in se niets af aan het gegeven dat verzoeker zijn verblijfsrechtelijke aanspraken wel degelijk heeft kunnen voorleggen aan het bestuur, dat dit bestuur verzoekers aanvraag in aanmerking heeft genomen en dat ten gronde over deze aanvraag werd geoordeeld.

Bij gebrek aan enige concrete toelichting kan de Raad niet anders dan vaststellen dat verzoeker geen blijk geeft van het vereiste belang bij de vernietiging van de bestreden beslissing, zodat het beroep moet worden verworpen.

Het beroep is onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verweerder.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig juni tweeduizend achttien door:

dhr. G. DE BOECK
dhr. M. MILOJKOVIC
mevr. N. MOONEN
dhr. M. DENYS

voorzitter
rechter in vreemdelingenzaken
rechter in vreemdelingenzaken
griffier

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

G. DE BOECK